

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2018 ÅRG 50

Immaculate Conception (Läran att Gud bevarade Jungfru Maria från den ursprungliga syndens smärta från det ögonblick hon blev havande. Den definierades som en dogma av den romersk-katolska kyrkan 1854.)
Oljemålning av Peter Paul Rubens

Biskopspåls

Vi har nu lämnat kyrkoårets stora helger bakom oss - de vilka beskriver Jesu liv från Hans födelse och dop till Hans död, uppståndelse och himmelfärd samt Pingst.

Vi är inne i Trefaldighetstiden som bland annat ska lära oss om vad Gud är och vilka egenskaper vi måste utveckla samt vad vi måste ta till oss i andlig kunskap för att på ett bättre sätt kunna på nytt kunna uppleva Kristi födelse i oss.

Vad är Gud?

Gud är trefaldig - Fader, Son och Helig Ande.

Gud är ljus

Gud är änglarnas Herre

Gud är Kärlek

Gud är Frid

Vilka är egenskaperna?

Trofast Tjänande, Renhet, Visdom, Förtröstan, Hängivenhet, Omdöme, Självlöslämnande, Goda Gärningar, Hjärtats förnyelse, De eviga tingens verklighet, Rättvisa, Andlig utveckling, Kristus är sanningen, Taktfullhet och tolerans, Helig frid, Ståndaktighet, Viljestyrka Föreskrift och tillämpning, Öppet sinne, Ärlighet och ett behärskat tal, Tålmod och Skingrandet av okunighetens mörker.

De här huvudtankarna för söndagarna efter Pingst ska lära oss att

KALLELSE till Samfundets årsmöte 2018:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte söndagen den 30 september 2018 kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 6, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 24 augusti 2018.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 24 augusti 2018.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i Mikaelidagens mässa kl. 11:00 och årsmötet. Efter årsmötet går vi tillsammans ut och äter en bit mat.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

bli bättre medarbetare i Guds riken, både i himmelen och på jorden.

Om vi verkligen tar dem till oss vid gudstjänsten och tänker på och/eller mediterar över dem under veckan blir de till en stor hjälp i vår vardag och ger oss en andlig tillfredsställelse.

Det kan vi göra under resan eller promenaden till och från jobbet eller nu under sommaren i Guds vackra natur.

+Sten-Bertil

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

SJÄLENS HELANDE

Torbjörn Carlsten

Forts från *Communio* nr 1-2018

(materien) och själen (energin) skulle vi alltså kunna säga att när den fysiska kroppen går under upphör själens "partikelnatur" (dess bestämda position i tid och rum) och återgår till sin "vågatur" för att när omständigheterna är de rätta åter manifesteras sig ("åter-uppståndelse" eller "återfödelse").

Kanske den växlingen pågår hela tiden eftersom det vi definierar som "rörelse" i själva verket och vid närmare granskning består av ett

oändligt antal statiska lägen av *materiepartiklar*. Om det förhåller sig på det här sättet får vi också en rimlig förklaring till de parapsykologiska fenomenen, till exempel *telepati*, som inte kräver att en tanke flyttar sig från en hjärna till en annan, utan att det som sker egentligen består i en serie "icke-lokala korrelationer" mellan partiklar och eventuellt också "överlappade medvetandefält".

Kanske kan själen manifesteras sig i all typ av materia eftersom all

materia är sammanflätad oavsett om det är en fysisk kropp eller en tavla på en vägg eller väggen själv. Känslan av att "vara ett med allt" finns som en väl styrkt erfarenhet bland dem som praktiserat meditation under längre tid. Kanske den erfarenheten har att göra med faktiska förhållanden om "alltings enhet" som då alltså inte har någonting att göra med illusoriska upplevelser i hjärnan ("hallucinationer").

"HUR SKALL DETTA SKE?"

Forts från *Communio* nr 1-2018

Jag lyssnade en gång till radioprogrammet Teologiska Rummet på P1. Där kommenterade en katolsk präst berättelsen om Marias bebådelse och jungfrufödseln och menade på att detta i första hand inte handlar om biologi, utan att det främst är en *teologisk* händelse. Vad innebär det att något är en "teologisk händelse"?

Evangelierna var ursprungligen de Jesus-troende judarnas liturgiska texter i synagogan. De lästes för att levandegöra erfarenheterna av möten med Jesus Kristus. De lästes för att påminna om mötet med det gudomliga såsom detta gudomliga manifesterade sig i Jesus från Nasaret.

Hela bibeln handlar om Guds-erfarenheten. Men med tiden har förståelsen för hur och varför texterna lästes gått förlorad och vi har hamnat i vetenskapliga debatter om huruvida något är sant eller ej. Det blir därför meningslöst att försöka göra vetenskap av Guds-mysteriet, av sakramenten,

att göra någon "science of sacraments" – ty här finns ingenting att intellektuellt begripa.

Myten, säger psykologen Carl Jung (1975–1961), är "den meningsbärande berättelsen" vars syfte är att formulera för oss andliga erfarenheter som inte kan formuleras i fakta. Eller som den indiske poeten och Nobelpristagaren Tagore (1861–1941) sade: *Klädd i fakta, sanningen är fjättrad. Men i diktens skrud rör den sig lätt och fri.*

"Har det verkligen hänt?" blir i detta perspektiv en icke-fråga. Den blir till en slags zenbuddhistisk *kōan* – den omöjliga frågan – som inte kan besvaras av intellektet. Såväl "ja" som "nej" blir härmed avvisade.

Låt den mystiska erfarenheten av mötet med det himmelska och det gudomliga förbli det som inte skall förklaras! Läs inte Bibeln som ett kakrecept. Låt istället Ordet strömma in i ditt hjärta och förvandla dig. Du måste inte fråga efter hur

det är möjligt, hur det kan ske. Våga kliva ut ur den intellektuella tvångströjan och falla in i den tomma rymd där ingenting finns att klamra sig fast vid – inga dogmer, inga läror; en rymd där du endast kan tro på din egen erfarenhet och upplevelse. Som prästen och teologen Dietrich Bonhoeffer (1906–1945) skrev med kol på väggen i Gestapo-fängelset den dagen man förde honom ut till galgen 1945: *Av goda krafter underbart om-sluten, går jag för att möta vad som komma skall. I sorg, bedrövelse och oro likaväl som i glädje och förvåning må själen i oss säga Marias ord: Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.*

I det ögonblicket står du i korsets mitt där det himmelska och eviga tränger igenom det världsliga och timliga. I det ögonblicket kan vi förvandlas. I det ögonblicket stiger vi in i det helt och hållet Annorlunda. // Amen

CAPELLA ECUMENICA

I Söderköping samlades LKK:are från Stockholm, Västerås och Norrköping Lördagen den 9 juni för att umgås vid en bit mat och samtidigt förbereda några detaljer inför söndagens gudstjänst.

Kl. 10 avgick båten från Kungshällsudden till Västra Gärsholmen. Där mötte oss veckovärdarna och en mängd häckande måsar med sina "ullbollar" till ungar.

Kl 11 ringde klockan i klockstapeln in till Sakramental Välsignelseandakt med den sedvanliga processionen då omgivningen välsignades i de fyra väderstrecken. Kyrkan var fylld av hänförliga deltagare. Före Välsignelseandakten berättade biskop Sten-Bertil om den gamla gudstjänsten som i sin ursprungliga form kan härledas till 1200-talet.

Vistelsen på ön avslutades med kaffe och dopp i det gröna.

Tillbedjan

Sakramental Välsignelsen

Välsignelse åt öster

Björn vår organist

På kyrkbacken

Biskop James Ingall Wedgwood

En Biskop för idag

Utdrag ur ett föredrag givet på Hourne Farm, Crowborough Sussex i England den 15 september 2001

Av biskop Allan B Barns

Översatt till svenska av Krister Fast

Eftersom många av er kanske undrar vem denne biskop Wedgwood var så kan jag redan från början berätta att han kan räknas som grundaren av den Liberala Katolska Kyrka vi har idag. Han byggde upp den från en liten, obskyr, gammalkatolsk mission till Storbritannien till en världsvid gemenskap nästan på egen hand. Han prästvigdes 1913 och tog över ledarskapet 1916. Vi har därför honom att tacka för vår existens som en del av den kristna gemenskapen.

James Ingall Wedgwood, medlem i den välkända familjen, föddes 1883 och dog tidigt vid 67 års ålder den 13 mars 1951. Ett kort liv, förkortat av kronisk sjukdom, vilket tvingade honom att dra sig tillbaka från aktivt arbete i kyrkan redan på 30-talet. Han var emellertid alltid villig att ge råd och vägledning till dem som sökte det och vidhöll en aktiv korrespondens från sitt hem i Tekels Park, Camberley. Man kan säga att han enbart var aktiv under 30 år, inom LKK, Teosofiska Samfundet och frimureriet, men ändå lyckades lämna ett viktigt arv efter sig.

För att förstå hans idéer och ideal måste vi gå tillbaka till hans bakgrund.

Under skollåren var han intresserad av idrott, hans vinnarpokal från ett 100 yardslopp fanns ännu på 1980-talet kvar på kyrkokansliet. Han började studera kemi men så småningom, som praktiserande anglikatolik, började han studera till organist som elev och assistent i York Minster. Han doktorerade vid Universitetet i Paris med en avhandling om orgelbygge och hans publikation 'A Comprehensive Dictionary of Organ Stops'

prisas fortfarande.

Efter att ha hört Annie Besant hålla ett föredrag i York blev han en hängiven teosofist vilket, mycket till vår fördel, innebar att han kastades ut från sin tjänst i anglikanska kyrkan och anslöt sig till den gammalkatolska rörelsen under ledning av ärkebiskop Arnold Harris Mathew. På så sätt fann han sitt sanna kall.

Jag nämner dessa små detaljer för att ge en bild av den bakgrund som färgade denne unika person och påverkade det han så småningom gjorde och lärde.

Han var en aktiv biskop full av energi och med en kärlek och förståelse för kyrkligt ceremoniell och en god grund i kyrkomusik. Allt sammanvävt av ett vetenskapligt sinne.

En god förutsättning för en ny ansats att grunda en kyrka för framtiden.

Vi får inte heller glömma hans vänliga och okynliga sinne för humor som ofta förgyllde samtalen.

Låt oss börja med grunden, vad man kan säga fysiska delen av hans arbete, musiken.

Medan biskop Leadbeater, hans senare samarbetspartner, gillade upplyftande och glada sånger och hymner hade Wedgwood en mer mystisk, mer vetenskaplig metod.

Hans detaljerade artikel om kyrkomusik, som kan finnas i samlingen 'New Insights into Christian Worship' (1), betonar att musiken vid offentlig gudstjänst inte så mycket är att lyssna till vackra orgel- och körstycken utan mer för att använda 'ljud som ett medium för självförverkligande'.

'Större mått av intensitet och ansträngning krävs när ordens

gudstjänst yttras genom sång än genom vanligt tal.' Han menade att detta skapade större effekt på det andliga planet.

därför introducerade han gregorianska melodier i våra gudstjänster för att möjliggöra att viktiga ord betonades på ett korrekt sätt och även, vilket inte initialt gillades förrän man vande sig vid det, ett hurtigt tempo.

'Efter celebranten är organisten den viktigaste personen vid gudstjänsten' skrev han.

Bara de äldsta av oss kommer ihåg det snabba tempo med vilket gudstjänsterna brukade genomföras. Det höll församlingen vaken! Det erbjöd enhet och energi åt änglarna på de högre planen och lyfte oss upp ur den alldagliga världen. I detta var han långt före i en tid då långsamma och tunga hymner var normen.

Detta leder oss på ett naturligt sätt in på en annan aspekt av vårt gemensamma arbete under gudstjänsterna – ljudet.

Jag behöver inte gå in på detta djupare, vi vet alla hur viktigt ljud och vibration är och dess effekt, inte bara på våra fysiska kroppar utan särskilt under mässan på de högre, andliga planen. Vi behöver bara tänka på användandet av mantra i östern och den ömsesidiga nyckel som det är att uttala ett namn. Att veta någons sanna namn är att förmedla kraft. Medan biskop Leadbeater försökte beskriva vad han upplevde hände under gudstjänsten från sitt perspektiv (se hans bok 'The Science of the Sacraments'(2)), vilket betonade vikten av att veta vad man håller på med under en gudstjänst, hade Wedgwood en mer jordnära och

Forts. sid 6

Biskop James Ingall Wedgwood

Forts från sid 5

vetenskaplig approach; vikten av att fullständigt förstå och uttala innebörden och meningen bakom varje ord som vi använder i gudstjänsten.

Återigen var han före sin tid och rörde sig från den passiva attityden som var rådande inom gudstjänstlivet under den viktoriaanska eran.

Han undervisade prästerna, särskilt i Naarden 1928 (3) att meditera över och söka finna den inre meningen av varje ord och fras som vi använder i gudstjänsten så att när de uttalas omedelbart kopplas samman med det man skulle kunna kalla sin fullständiga innebörd och resonans. Tanken var att en hurtig sång skulle möjliggöra detta istället för att man skulle tyngas ner av ordens fysiska ljud och mening mycket på samma sätt som man per automatik kör bilen och kan koncentrera sig på vägförhållandena. Hela tanken är att vi alla, gemensamt, arbetar på de högsta plan vi kan nå under gudstjänsten. Generellt sett ett högre plan än i vår vardag.

Han framhöll att gudstjänstens liturgi innesluter andliga övningar som har potentialen att utveckla vårt högre medvetande. Han insisterade på att präst och församling gemensamt skulle öva att sjunga fraser och ord ur gudstjänsten och han ville säkerställa att de nått så högt de kunde innan han gick vidare, ofta till församlingens frustration. De ville ju fortsätta med nästa stycke! Återigen, jämfört med rådande standard vad gäller gudstjänst var han före sin tid.

Låt oss nu gå vidare till ceremoniel. God ceremoniträning, vilket han bemästrade, är den andra stora bidraget (efter vår liturgis långa form) som han lämnat till vår kyrka.

Han gav vid ett tillfälle en definition på vad ceremoniel är och vad vi gör; 'Ceremonin är formens vetenskap och jag skulle definiera det som det medvetna användandet av form så att det kan bli det bästa uttrycket för livet.' (3)

Naturligtvis har korrekt och smi-

digt genomförda ceremoniella handlingar tillsammans med gudstjänstens ord och ljud en påtaglig effekt på de högre andliga planen i syfte att ge andlig hjälp till världen runt omkring.

Märk väl, han var noga med att få allting helt rätt!

Jag har en kopia på ett brev han sände till biskop Cooper i USA när han skrev den sk 'Blå boken', 'The Ceremonies of the Liberal Catholic Rite'. (4) Han skrev: 'det sårar mig djupt att se hur det katolska arvet i vår kyrka långsamt dagtingas bort, inte av protestantismen utan av oerfarenhet och inkompetens. Det bokstavligen gör mig ont att dessa bruk upphör enbart för att det anses bekvämt att göra annorlunda och för att gå präster och altartjänare, som på grund av brist på kunskap och dålig undervisning inte vet bättre, till mötes.'

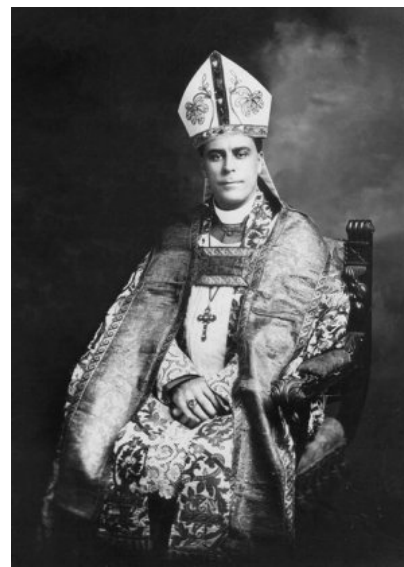
När det gällde saker som låg honom nära till hjärtat gjorde man bäst att inte gå honom emot!

Och ändå, trots att han var nitisk vad gäller korrekta ceremoniella handlingar var han öppensinnad och snillrik när det fanns skäl till det. Som exempel kan nämnas hans sätt att beröka med rökelsekaret eller hans idéer om när birettan kunde sättas på huvudet vid ablutionen.

Det var ganska fantastiskt att han och biskop Pigott, trots deras skilda temperament, syntes att komma så väl överens under de sista åren vid Camberley; i synnerhet efter att biskop Pigott varit tvungen att förbjuda honom att hålla offentlig gudstjänst efter att hans sjukdom förvärrats. (5)

När jag lärde känna honom under på 40-talet kunde han ej längre ta aktiv del i gudstjänsterna, men jag kommer ihåg att han visade mig sina kyrkoskor. De var dansskor, så att varje steg han tog i koret var en integrerad del i den dans som är vår Herres verk i världen. När han satt i församlingen, iförd kassock, tog han alltid hand om att ringa i klockorna!

Jag hoppas att dessa korta kommentarer har kunnat visa att vår biskop inte bara var en grundare av en viktig och unik gren av det katolska brödraskapet utan

också att han hade tron och kunskapen att kunna verka mot framtiden. Onekligen var han en man för framtiden men han var också noggrann med att varsamt bevara allt det som var bra i kyrkans arv från det förgångna. Som biskop James sa i sin biografi om biskop Wedgwood: 'Det syntes som att hela seklers verk hade komprimerats i några korta års arbete.' (1)

I sitt arbete med liturgin såg han, precis som ärkebiskopen av Canterbury nämnt nyligen, att kyrkan ständigt förändras och växer. Ja, gudstjänster kan vara för långa och ja, gudstjänster kan vara tråkiga för yngre deltagare; men detta är ämnen vi kan hantera utan att förlora blicken på att arbeta för vår Herre i att hjälpa hela världen.

Låt mig så avsluta detta otillräckliga föredrag med ett citat ur biskop James biografi över vår grundare:

'Det är så genom årens gång som den sanna storheten och geniet avslöjas hos en man vars samtida inte helt kunde uppskatta hans storhet. Han är så mycket större för att han möter behoven hos framtiden. Mänskligheten växer in i hans dimension.' (6)

1. Wedgwood J I, New Insights into Christian Worship, St. Alban Press 1988

2. Leadbeater C W, The Sacraments, St. Alban Press 1993

3. Wedgwood J I, Föredrag för präster, Naarden 1928

4. Brev till Bisko Cooper 24 augusti 1934

5. Pigott F W & Wedgwood J I, The Liturgy, an explanation 1941

6. Burton J, Biografi i New Insights... (1)

SÖNDAGSSKOLAN

inom Liberala Katolska Kyrkan. (Publiceras även på LKK:s Facebooksida)

Jag tillhör en generation, kanske den sista, som fick möjlighet att bekanta mig med kyrkan och evangelierna som barn. På den tiden närmare bestämt 1960- talet var jag bara åtta år och uppåt. På söndagarna fick vi barn leka själva och helst med tysta lekar även om mina föräldrar var folkpartister, folkhemmets frukter smakade ännu och framtidstron låg i tiden. Mamma hade växt upp i Missionsförbundets körverksamhet i Arkösund, Sankt Anna och pappa inom Metodistkyrkans Juniorförening i Karlskrona. Ungdomstiden formade deras liberala inställning även om de båda var med i Svenska Kyrkan. Det var ju alla eftersom man måste det! Enhetskyrkans makt över befolkningen hade ännu inte brutits upp helt. Vad visste jag om Hedenius och sekulariserade människor?

Det blev Metodistkyrkan i Gamleby och varje söndagseftermiddag strosade jag dit för en stunds lek med andra barn. Vi fick lära oss om Jesus genom att läsa Barnens Bibel, rita och måla. Vi spelade också upp scener ur Bibeln. Ett kärt minne var när vi fick se den svartvita filmen om 'Barnen från Frostmofjället' och är kanske det mest mitt konkreta minne från denna barnverksamhet.

En ny tid nalkades och omvärlden med kalla kriget och rädslan från atombomben kom oss närmare genom vår första svartvita tv och med bara en kanal!

Varje lördag gick jag på matiné på Gamleby bio med kompisarna där Elvis Presley och Sound of Music fick oss att drömma oss bort några timmar. Då var söndagsskolan över och tonåren började med ryck i kroppen och jeansen erövrade världen, oss lite senare eftersom vi bodde i ett hörn av världens ände, trodde vi!

Flera generationers barn och tonåringar som nu uppnått medelåldern, har kanske inte fått lära känna Jesus och Kristus och det är min ödmjuka tanke bakom denna söndagsskola.

Syftet är alltså att beskriva kyrkans olika delar som du möter vid ett sporadiskt besök eller om du gått vilse.

Frågorna och ämnena ansluter till Liberala Katolska Kyrkan och vårt kyrkoår som i vissa delar skiljer sig från andra kyrkor och samfund.

Göran Werin, Norrköping alias 'pastorn på landet'

ONLINE SÖNDAGSSKOLA I LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Cirkel 1 - Herrens uppståndelse är en glädjens dag

- Varför använder kyrkan färgen vit?

Idag är den liturgiska färgen vit. Vit är glädjens färg och används vid de stora högtiderna, vid festdagar för Vår Fru, för änglarna och för alla de helgon som ej är martyrer. Vit är en syntes av alla färger.

- Vad innebär det?

Detta gäller för kyrkodräkter, altarets antependier, kalkkläde och bursa. Dessa kan varieras efter kyrkoåret eller den högtidsdag som helighålls.

BURSA

Fyrkantigt, stelt fodral för förvaring av korporalduken, vanligen med dekor på ovansidan. Bursan läggs ovanpå den klädda kalken då allt bärs in till altaret inför en högmässa. Under 1900-talet har

det blivit vanligt att ha bursor i de liturgiska färgerna.

Antependier

Hänger på altarets framsida och är rikt dekorerat efter de liturgiska färgerna gäller.

Cirkel 2 - några viktiga delar på altaret

- Du talade om antependier, bursa och kalkkläde. Vad är de och vilken funktion har de?

Pallan är en fyrkantig bit papp täckt med ett linnekläde som täcker kalken under Eukaristien (gudstjänsten). Före och efter Eukaristien täcks kalken och patenen med ett Kalkkläde och Bursa, den senare innehåller corporalen när den inte används. Bursan och kalkklädet, liksom också Altarstolarna, som pryder framsidan av altaret, har de liturgiska färgerna för dagen.

Under gudstjänsten kan den stora oblaten (det helgade brödet) och

de små oblaterna för kommunionen läggas på corporalen.

Det är svårt att beskriva i ord utan vi får ta ett praktiskt pass i kyrkan för att visa vid senare tillfälle.

Cirkel 3 - Ordinar i kyrkan

- Ser på bilder och kommentarer att det finns olika ordnar i kyrkan. Kan du förklara om Ingemar på bilden är präst?

Det finns 7 ordnar i kyrkan, 4 i "minor orders" och 3 i "major orders" och de har olika funktioner.

Först måste vi förstå att kyrkan inte är rik och kan ha anställda funktionärer utan måste lita på frivilliga volontärer som lägger ner tid, kraft och pengar på sitt tjänande. Detta förutom sina civila arbeten för brödfödan.

Ingemar är subdiakon, vilket betyder att han gått igenom provotiden som klerk och de fyra ordnarna i "minor orders", även kallade lekmanneordnar. Nu inträder han i "major orders" som

Forts. i nästa nummer av Communio

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst:
Jonas Anundi, 08-724 94 11.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgat 16,
722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankkonto: LKK Maria församling
Clnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 3-2018
är den 8 oktober 2018.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till 3-dagars
Sesshin vid två tillfällen.

V30: måndag kväll 23/7 till fredag morgon 27/7-18
V31: måndag kväll 30/7 till lördag morgon 4/8-18

Upplysningar och anmälan:
Evert Sundien
tfn. 070-660 42 69
sundien@telia.com

